

Paolo Beduschi 'Scarlatti'

Niets te verbergen

Een plaatje! Dat is de eerste indruk die je krijgt wanneer je de Scarlatti's voor het eerst in 't echt ziet. Een zeer geslaagde combinatie van gelakt aluminium en hout met een warme oranje gloed. Vooral met de bijpassende stands maakt het geheel een heel plezierige en evenwichtige indruk. Italiaanse vormgeving op z'n best?

Bouw

Het front van de langwerpige kast bestaat uit drie – het magische getal voor de Scarlatti's – gefreesd aluminium delen. De buitenste randen van de delen zijn schuin afgewerkt, terwijl de bovenste rand, die in een trapvormig patroon overgaat, het Paolo Beduschi logo bevat.

De drie luidsprekers zijn in een d'Appolito opstelling geplaatst. Deze door Joseph d'Appolito uitgedachte configuratie gaat uit van de gedachte dat iedere luidspreker in een kamer komt te staan. Een eigenschap van iedere kamer is dat deze zowel een vloer als een plafond heeft. Beiden kunnen – en doen dat geregeld – voor ongewenste reflecties van het geluid zorgen. Vooral de hoge tonen hebben daar last van. Door nu de tweeter te 'sandwichen' tussen twee middentoners, wordt de spreiding van het hoog beperkt in de mate waarin het naar boven en beneden kan afstralen. Wat overblijft is wel een vrij spel in de horizontale richting. Het netto resultaat is een mooie brede en daardoor ook diepe afbeelding mits de gebruikte opname dat natuurlijk al in zich heeft. Een nadeel van een d'Appolito opstelling is dat het geluidsbeeld enkel optimaal is bij het zitten op de juiste hoogte ten opzichte van de tweeter.

De achterkant van de luidspreker bestaat – uiteraard – ook weer uit drie panelen. Het bovenste paneel is gewoon vlak. Het middelste heeft twee poorten voor de bas reflex en maakt daardoor een blik in het inwendige mogelijk. Hier blijkt de kast simpel van opzet, zonder allerlei schotten en dergelijke. Het onderste paneel bevat naast de nodige geschreven informatie ook een viertal luidspreker aansluitingen. Deze zijn ook naar eigen ontwerp en accepteren óf blanke draad óf spades. Banaanstekers zijn niet te gebruiken. De vier aansluitingen duiden erop dat de 'Scarlatti' is ontworpen voor bi-wiring of zelfs bi-amping. Nog voor het luisteren is ons punt van kritiek de aansluitingen. Waarom niet de standaard gevolgd en CE-gekeurde WBT's gebruikt die wel alle soorten stekers accepteren?

De stand

De rankheid van de luidsprekerkast met afmetingen van 214 x 532 x 315 millimeter wordt extra benadrukt door de stand. Deze bestaat uit een drietal forse afgeronde spikes die overgaan in een rechthoekig blokje gelakt aluminium. Uit elk van de drie blokjes ontspringt een tweetal ronde aluminium staven die hun uiteinde vinden in een drietal 64 cm hoge massief aluminium staanders. De drie staanders zijn dicht tegen elkaar, in een hoek geplaatst met net voldoende ruimte ertussen om geen massief aandoend geheel te vormen; er valt nog net een lichtstraal doorheen. De staanders eindigen gezamenlijk

in een plaat waar de luidspreker kast zelf met schroeven aan bevestigd is. De gehele constructie is dood bij het bekloppen.

De cijfers

Volgens de specificaties is de Scarlatti 91dB gevoelig, een uitstekende waarde die ook minder vermogende versterkers laat samenwerken met het Beduschi ontwerp. Nominaal is de luidspreker van een 4 ohm impedantie, nogal aan de lage kant dus. Het frequentie bereik is gespecificeerd als lopend van 50Hz tot 20kHz waarbij het crossover punt via een 6dB per octaaf filter op 3.200Hz ligt. Deze 50Hz als laagafval doet een beetje vreemd aan. Een tweetal 13cm woofers in een basreflex kast moet toch wat dieper kunnen komen. Daarom zijn wat testsignalen via een TacT RCS op de installatie losgelaten.

De installatie bestaat onder meer uit een Audio Note Meishu met KR 300B eindbuizen, die in staat is zo'n 8 watt te leveren aan de 4 ohms uitgang. De Scarlatti's zijn met de Meishu verbonden met Crystal Cable luidspreker kabel uitgevoerd met WBT spades.

Na het aansluiten en opwarmen van de buizenapparatuur eerst maar eens de metingen gedaan. Al snel blijkt dat het laag – weliswaar gemeten in de akoestiek! – keurig recht doorloopt naar 20Hz. Dit betekent wel, dat het menselijk gehoor het laag als zachter ervaart. Het lage midden laat een kleine verzwakking zien. Dit duidt meestal op een licht warm geluid en een diepe afbeelding. En nu er toch gemeten wordt, ook de impulsweergave ziet er gezond uit. De combinatie Meishu / Crystal / Scarlatti onderhoudt dus een passende relatie.

De opstelling die is gekozen zet de Scarlatti's ongeveer 1.40 meter vanaf de achterwand en met een gelijke afstand tussen de beide weergevers. De afstand tot de luisterpositie is ongeveer twee meter. Beide luidsprekers staan 'recht vooruit', zonder toe-in, naar de luisteraar te stralen.

Luisteren

De eerste CD die in het transport verdwijnt is Luka Bloom

De van huis uit meubelmaker Paolo Beduschi heeft voor de hoge tonen weergever gekozen voor een 2,5 cm soft dome tweeter. Deze heeft hij op basis van een eigen ontwerp laten plaatsen in een constructie met een extra conus met een buitendoorsnee van 13 cm. Hiermee is niet alleen de maat gelijk aan de twee laag/midden weergevers, maar dient de extra aluminium conus voor de tweeter als een soort hoorn. De tweeter zelf ligt dus redelijk ver naar achteren in het front van de luidspreker. Over deze constructie moet goed zijn nagedacht om het geheel toch in fase te houden. De laag/midden weergevers zijn opgebouwd met een uit carbon – koolstof – bestaande conus. Al met al een bijzonder ontwerp met aparte componenten. De weergevers zijn door het Italiaanse Res Audio vervaardigd.

met 'Innosence' (Big Sky). Direct valt de al verwachte plaatsing op. Luka's stem staat prachtig in het midden en ver naar achteren en wel zó, dat de luidsprekers echt wegvallen. De volgende CD is meer complex van aard met synthesizer bas, veel – Arabische – percussie en vrouwenstemmen: Su van 'Mercan Dede' (Double Moon). Met deze muziek, waar de synth bas regelmatig een doorlopende zeer lage toon voortbrengt en grote trommen hard aangeslagen worden, houdt de 'Scarlati' zich uitstekend. Het laag is niet van het kanon caliber, maar gewoon netjes en in voldoende mate aanwezig. Ook hier weer de brede en vooral diepe afbeelding. Nog complexere muziek komt van Renaud Garcia-Fons' 'Navigatore' (Enja). Een virtuoos bespeelde vijfsnarige contrabas neemt het op tegen de wereld van accordeon, violen, doedelzak, fluiten, gitaar en veel arabische en oostelijke overige instrumenten in een ware wervelwind van emoties. Paolo Beduschi's ontwerp geeft geen krimp en laat de luisteraar enkel meegezogen worden in de muziek. Als laatste bijzondere CD moet Yoram Ish-Hurwitz met zijn interpretatie van Liszt's 'Années des Pèlerinages' (Turtle) worden genoemd. Een grote Steinway in een kerk. De opname is heel dynamisch en vergt het een en ander van de luidspreker / versterker combinatie; er moet genoeg reserve aanwezig zijn. Anders dan bij orkesten of meer-persoons ensembles is

Paolo Beduschi was samen met zijn vrouw een paar dagen Nederland en er is van die gelegenheid gebruik gemaakt hem een aantal vragen te stellen.

Links Leo Kooijman van Sharkwire Nederland.

Naar welke soort muziek luister je het liefst?

P.B. Waar ik het liefst naar luister hangt af van mijn stemming op dat moment. Dit is voor mij onmogelijk in één muzikaal genre aan te duiden: immers, artiesten uiten zich en communiceren op een manier die niet altijd overeenkomt met een historisch of sociaal moment. Als direct antwoord op de vraag zou ik kunnen zeggen dat een stuk jazz- of symfonie muziek mij altijd aanspreekt, al zijn het totaal verschillende genres.

Waarom heb je een eigen luidspreker ontwikkeld?

P.B. Voor mij is het beste van mezelf geven en mezelf vergelijken met de anderen al een grote genoegdoening. Nog meer is dat het respect verkrijgen van personen die mijn werk appreciëren. Deze speakers zijn mijn interpretatie, zijn de vorm, zijn het zichtbare model van mijn ideeën.

Wat ontbreekt er aan andere speakers?

P.B. Wat ontbreekt aan andere speakers is niet aan mij om te bekritisieren. Ik kan alleen zeggen dat ik er vele heb beluisterd, onder welke de meest beroemde en de gerefereerde. Alle hebben ze positieve punten en ik hoop dat ook mijn speakers worden gewaardeerd op hun persoonlijkheid.

Worden de units exclusief voor Paolo Beduschi gemaakt of kunnen anderen ze ook bestellen?

P.B. De luidspreker-units van deze weergevers hebben elektromechanische parameters speciaal vervaardigd voor mijn project.

Zijn de luidsprekers afgestemd op bepaalde apparatuur?

P.B. De afstelling van deze speakers laat aansluiting met vele andere apparatuur toe. Het is echter wel zo dat deze speakers, die in staat zijn ieder muzikaal detail weer te geven, de specifieke eigenschappen van installaties van hoog niveau benadrukken, hetgeen niet altijd het geval is met andere speakers.

Wat zijn de toekomstplannen?

P.B. De toekomstplannen zijn gericht op het verstevigen van mijn trademark en van de distributie, en daarnaast het presenteren van nieuwe producten door nieuwe wegen in te slaan op zowel technologisch vlak als op het gebied van design.

een vleugel als echt voor te stellen in een kamer. Een concert Steinway D274 is nu eenmaal 2.74 lang en het overtuigend neerzetten op realistisch niveau is een mooie test. Het resultaat is ronduit bevredigend. De vleugel krijgt niet de volle grootte, maar wel een prettige iets verkleinde afbeelding. Het timbre en de intonatie laat geen twijfel over welk merk en type vleugel het is. De klankbodem is van echt hout, de snaren van staal en brons en hij 'staat' er – zij het iets naar achteren. Ook het hard aangeslagen hoog waar veel luidsprekers in de problemen komen blijft schoon. Het 'hoorn' geladen tweeter ontwerp is in het geheel niet slecht.

Over naar het vinyl. Ook hier hier weer LP na LP een prettig geluid als de opname dat al in zich heeft. 'Miles' en 'Mahavishnu' met hun elektronica en 'Coltrane' met zijn gespeelde gebeden hebben precies die warmte die toch vaak bij CD ontbreekt. 'Django Reinhardt' zit bijna op schoot en 'Blondie' klinkt niet anders dan gewoon slecht. De Scarlatti's verbergen of veranderen niets aan hetgeen ze wordt aangeboden of het moet de lichte demping van het lage midden zijn dat aan de andere kant juist net weer voor dat mooie diepe geluidsbeeld zorgt.

Op de aansluitingen na dus geen kritiek op het uiterlijk – in tegendeel – of de geluidsmatige prestaties. Rest een oordeel over de prijs/kwaliteits verhouding. Dit is eigenlijk het moeilijkst van een recensie. De 'Scarlatti' is in meerdere opzichten een heel bijzondere weergever. Het uiterlijk met stand is uiterst elegant en past in zowel een modern als een klassiek interieur. Ze vragen geen bijzondere opstelling, al is wat ruimte erachter een prettige bijkomstigheid. Ook aan de versterker stelt de Scarlatti geen zware eisen, maar let op de lage, 4 ohms,

impedantie. Een combinatie met bijvoorbeeld een zeer betaalbare

PrimaLuna versterker zal zeker bevredigend werken. En nu er toch merken ter sprake komen: de concurrentie in deze prijsklasse is zwaar, heel zwaar. Zomaar willekeurig komen de B&W Nautilus 803S, de Avalon Ascendant, Audio Physics Virgo III, Anthony Gallo's Reference of de Kensington van Tannoy in gedachten. Als in deze prijsklasse een keuze gemaakt moet worden, neem dan de Scarlatti's in ieder geval mee in een thuis-evaluatie.

Voor meer informatie

Sharkwire Nederland tel. +31 (0)186 619 550 / www.sharkwire.nl

Prijs Paolo Beduschi 'Scarlatti': € 4.650 per paar en € 1.295 voor de stands

